

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa T. S.A. w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej
z udziałem zainteresowanej T. D. Sp. z o.o. we W.
o zmianę umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 20 maja 2015 r.,
na skutek skarg kasacyjnych strony pozwanej i strony zainteresowanej od wyroku
Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 kwietnia 2014 r.,

- 1. odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego i zainteresowanego na rzecz powoda kwoty po 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z 24 kwietnia 2014 r., oddalił apelacje Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes Urzędu) oraz T. D. Sp. z o.o. we W. (zainteresowany) od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 7 maja 2013 r.

Prezes Urzędu zaskarżył wyrok Sądu drugiej instancji skargą kasacyjną w całości. Wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania Prezes Urzędu powołał się na potrzebę rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego o treści: czy

dopuszczalne jest aby sąd powszechny rozpoznając sprawę z zakresu regulacji telekomunikacji (art. 479⁵⁷ pkt 1 k.p.c. w związku z art. 206 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego) oceniał przesłanki do stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej Prezesa Urzędu jako wydanej bez podstawy prawnej i z tego powodu uchylał decyzję Prezesa Urzędu w konsekwencji pośrednio stosując przyjęte na gruncie spraw z zakresu ochrony konkurencji rozwiązanie (art. 81 uokik), które wprost dopuszczają taką możliwość (art. 479^{31a} § 3 k.p.c. w sytuacji gdy przepisy prawa dotyczące regulacji telekomunikacji nie zawierają takich rozwiązań?

Zainteresowany również zaskarżył wyrok Sądu drugiej instancji skargą kasacyjną w całości i wniósł o jej przyjęcie do rozpoznania z uwagi na potrzebę rozstrzygnięcia następujących zagadnień prawnych: 1) jaka jest relacja między uchynieniem decyzji na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. na skutek uchynienia innej decyzji w oparciu o którą została ona wydana, a instytucją, o której mowa w art. 145 § 1 pkt 8 k.p.a.; 2) czy sąd rozpatrujący odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu wydanej na podstawie art. 28 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego w przypadku stwierdzenia, że decyzja została wydana w oparciu o inną decyzją, która następnie została uchylona, co stanowi podstawę do wznowienia postępowania (art. 145 § 1 pkt 8 k.p.a.) powinien na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. decyzję uchylić, czy (ze względu na konkurencyjność trybów – odwołania od decyzji Prezesa Urzędu oraz wznowienie postępowania) na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalić? 3) czy Sąd rozpatrujący odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu wydanej na podstawie art. 28 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego albo art. 30 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego powinien badać spełnienie przesłanek określonych w art. 28 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego według stanu na dzień wydania decyzji czy na dzień wyrokowania?; 4) czy jeżeli po dniu wydania decyzji (wydanej na podstawie art. 28 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego albo art. 30 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego w związku z art. 28 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego) odpadną przesłanki, o których mowa w art. 28 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego w oparciu, o które decyzja została wydana (m.in. uchylona zostaje decyzja, w oparciu o którą została ona wydana – w tym przypadku decyzja, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2 Prawa

telekomunikacyjnego) Sąd na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. winien uchylić tę decyzję, czy na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. oddalić odwołanie?; 5) czy w toku postępowania prowadzonego w wyniku wniesienia na podstawie art. 206 ust. 2 pkt 5 Prawa telekomunikacyjnego odwołania od decyzji Prezesa Urzędu wydanej na podstawie art. 26-28 Prawa telekomunikacyjnego, sąd może ustalić wysokość stawek rozliczeniowych nawet w sytuacji, w której wymaga to przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego, uwzględniając art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/21?; 6) czy sąd w sprawach z odwołań od decyzji Prezesa Urzędu rozstrzygających spory międzyoperatorskie (wydawanych na podstawie art. 28 ust. 1 zw. związku z art. 30 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego) powinien zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. brać za podstawę stan sprawy z dnia wydania wyroku, czy z dnia wydania decyzji Prezesa Urzędu?

Powód w odpowiedziach na skargi kasacyjne Prezesa Urzędu i zainteresowanego wniósł o odmowę przyjęcia ich do rozpoznania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Obie skargi kasacyjne nie kwalifikowały się do przyjęcia celem ich merytorycznego rozpoznania.

Podniesione we wnioskach o ich przyjęcie do rozpoznania problemy prawne stanowią warianty wielokrotnie już ocenianego w postanowieniach Sądu Najwyższego problemu zapewnienia ochrony prawnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu wnoszącemu odwołania od decyzji Prezesa Urzędu takiej jak wydana w niniejszej sprawie.

Zagadnienie prawne skargi kasacyjnej Prezesa Urzędu oraz pierwsze zagadnienia prawne ze skargi zainteresowanego nie są zagadnieniami prawnymi sprawy, ponieważ ich rozstrzygnięcie nie jest możliwe przy ewentualnej ocenie prawidłowości zaskarżonego wyroku. Istnienie nadzwyczajnych trybów wzruszania ostatecznych decyzji administracyjnych nie ma znaczenia dla rozpoznania zarzutu naruszenia art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. Drugie zagadnienie prawne skargi kasacyjnej zainteresowanego (a także zagadnienie skargi kasacyjnej Prezesa Urzędu) dotyczy

kwestii konkurencyjności trybów wzruszania decyzji, podczas gdy uchylenie decyzji Prezesa Urzędu przez SOKiK w wyniku wniesienia odwołania jest rezultatem skuteczności podniesionych w nim zarzutów. Zagadnienia te ogniskują się wobec szerszego problemu prawnego, w jaki sposób Sądy orzekające w sprawach z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu mają zapewnić ochronę przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu wnoszącemu odwołanie od decyzji zmieniających treść umowy zawartej z innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 sierpnia 2013 r., III SK 64/12). Sama istotność i złożoność tego szerszego problemu prawnego nie przesądza o potrzebie i możliwości przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania celem rozstrzygnięcia tego problemu prawnego przy merytorycznym rozpoznawaniu skargi kasacyjnej. Ten szerszy problem prawny w okolicznościach niniejszej sprawy sprowadza się do kwestii interakcji między ogólną, regulacyjną decyzją MTR adresowaną do powoda i nakładającą na niego określone obowiązki względem innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych a decyzją Prezesa Urzędu konkretyzującą te obowiązki w odniesieniu do konkretnej umowy i przedziału czasu. Prezes Urzędu wydał w niniejszej sprawie decyzję MTR, a następnie na jej podstawie, w toku postępowania odwoławczego od tej decyzji i w oparciu o rygor natychmiastowej wykonalności, wydał decyzję konkretyzującą obowiązki powoda w sposób przewidziany w decyzji MTR w odniesieniu do umowy łączącej powoda z zainteresowanym. Obie decyzje Prezesa Urzędu kształtowały zachowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych na przyszłość i obie stawały się dla powoda wiążące mimo zainicjowania postępowania odwoławczego. Ponieważ obie decyzje (MTR i wydana w niniejszej sprawie) podlegały wykonaniu mimo wniesienia odwołań, nieuprawnione jest kontestowanie sposobu rozstrzygnięcia sprawy przez Sądy obu instancji w drodze odesłania do nadzwyczajnych trybów wzruszania decyzji ostatecznych. Dlatego nieadekwatne jest wywodzenia argumentacji, zgodnie z którą preferowanym rozstrzygnięciem tego problemu powinno być oddalenie odwołania powoda, a następnie ewentualne wznowienie postępowania przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 145 § 1 pkt 8 k.p.a., gdyż prowadziłoby to do utrzymania skutków wywołanych przez decyzję nieostateczną. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto zaś, że nie ma przeszkód, by Sąd orzekający w sprawie z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu uchylił decyzję z tego

powodu, że wcześniejszym prawomocnym wyrokiem uchylono decyzję Prezesa Urzędu, na której opierała się zaskarżona decyzja (postanowienie Sądu Najwyższego z 8 maja 2014 r., III SK 72/13). Uchylenie wcześniejszej decyzji Prezesa Urzędu może rzutować na postępowanie sądowe z odwołania od późniejszej jego decyzji, jeżeli w decyzji tej organ regulacji ukształtował stosunki umowne między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w oparciu o obowiązki nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego we wcześniejszej (uchylonej) decyzji. Dlatego uchylenie decyzji podstawowej w postępowaniu z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej może uzasadniać uchylenie decyzji zależnej, wydanej w oparciu o decyzję podstawową (postanowienia Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2014 r., III SK 29/13; z 24 września 2013 r., III SK 8/13). Sąd Najwyższy przyjął bowiem, że z punktu widzenia funkcji postępowania sądowego z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu niedopuszczalne jest przyjęcie założenia, zgodnie z którym późniejsze uchylenie decyzji, wobec której inne decyzje mają charakter wykonawczy i przez to pozbawione są autonomicznego charakteru, byłoby irrelewantne (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 sierpnia 2013 r., III SK 64/12). Jeżeli w toku postępowania odwoławczego okazało się, że decyzja wcześniejsza była wadliwa, a to właśnie ta decyzja stanowiła pierwotne źródło obowiązków, których konkretyzacja w późniejszej decyzji sprowadza się do nakazu wykonania obowiązków ustanowionych we wcześniejszej decyzji, zasadne jest przyjęte przez Sąd Apelacyjny i Sąd Okręgowy założenie, zgodnie z którym odpadła podstawowa przesłanka wydania decyzji takiej jak zaskarżona w niniejszej sprawie przez powoda (postanowienie Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2014 r., III SK 38/13).

Trzecie, czwarte i szóste zagadnienie prawne skargi zainteresowanego dotyczą problemu prawnego, w stosunku do którego Sąd Najwyższy wyraził swoje stanowisko m.in. w wyroku z 4 marca 2014 r., III SK 35/13. Nie jest ono zatem zagadnieniem nowym. Kolejny raz należy przypomnieć, że o tym, czy na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. sąd uchyli albo zmieni decyzję, bądź na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddali decyduje to, czy uzna je za zasadne. Jeżeli okoliczności sprawy oraz zarzuty powoda zostały uznane przez Sąd za słuszne, jego zadaniem jest znaleźć w katalogu dostępnych rozstrzygnięć takie, które będzie najlepiej

dopasowane do żądania udzielenia odwołującemu się przedsiębiorcy ochrony prawnej oraz rodzaju stwierdzonych uchybień.

Nie zachodzi także potrzeba rozstrzygnięcia piątego zagadnienia prawnego, ponieważ zakres postępowania sądowego z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu wyznacza, obok odwołania, decyzja organu. W sytuacji, gdy decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie miała charakter wykonawczy w stosunku do innej decyzji, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekający w sprawie z odwołania od takiej decyzji nie może prowadzić postępowania dowodowego ukierunkowanego na ustalenie stawek w rozliczeniach między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, skoro zostały one określone w innej decyzji, egzekwowanej przez decyzję wydaną w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.